

jeg i sin Tid har gjort, vil Ministeren se, at der er Mulighed for meget store Arvelodder, og at den er voksende. Den højtærede Minister er ganske vist ingen gammel Mand, men han vil dog kunne huske saa langt tilbage, da de store Formuer vare overordentlig sjældne. Men i det moderne Samfund er der en voksende Mulighed for, at der vil fremstaa store Formuer, maaske ogsaa fordi man regner med større Penge, men ogsaa af andre Grunde, tekniske Grunde. Disse store Formuer ville igen avle et Plutokrati, og der er ingen Grund til at give Love, der ikke ramme dette Plutokrati. Det er ikke noget særlig konservativt at beskytte dette Plutokrati, ikke at beskære de Millionærers Formuer, hvis Sønner, for at bruge Præsident Roosevelts Ord, blive Døgenigter, og hvis Døtre blive Prinsesser. Jeg kan ikke indse, at naar vi overhovedet skulle ramme den Borger, der efterlader sig 40,000 Kr., 10,000 til hver af sine Børn, vi saa ikke skulle ramme de store industridrivende, den store Vekselerer og den store Fideikommissbesidder, der giver hver af sine Børn 300,000—400,000 Kr. Det gør mig ondt, at den højtærede Minister ikke har forstaaet dette og ikke vil forstaa det.

Det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) udtalte, at han havde Sympati for det af mig stillede Forslag, men han sagde samtidig, at han ikke var sikker paa, at det kunde gaa igennem Landstinget, Højre vilde maaske ikke stemme for det. Jeg vil sige, at hvis det ærede Medlem kender vor gamle Kollega, Proprietær Piper, hernede fra, tror jeg, det ærede Medlem, hvor meget han end kan have stødt sammen med ham, dog vil have faaet Indtrykket af, at det er en jævn, oprigtig og ligetil Mand i al sin Færd. Det ærede Medlem behøver ikke at lave ham om til en Djævel som Macchiavelli, der stiller Forslag op, som han ikke vilde stille op, hvis de kunde gaa igennem. Men hvis det ærede Medlem har Sympati for mit Forslag, vil jeg spørge ham, om han vil stemme for det for at faa det op til Landstinget, og hvis det ikke giver tilstrækkeligt, kunne vi muligvis ændre de 50 Kr., som den højtærede Konseilspræsident ærgrede sig saa stærkt over. Hvis det ærede Medlem gør det, viser han, at hans Sympati er mere end Mundsvejr, men vil det ærede Medlem ikke gøre det, ville Vælgerne, næste Gang der er Valg i Vordingborg, lige saa godt kunne stemme paa en af Wistofts Automater som paa det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem bruger meget uparlamentariske Udtryk.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Maa jeg med Hensyn til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), sige, at naar jeg før udtalte, at jeg havde nogen Sympati for dette Forslag, ligger det simpelt hen i, at jeg har Sympati for en stærkere stigende Skala end den, det foreliggende Forslag byder. Det har jeg vist ved at anbefale det Forslag, som vi vedtog i Fjor, og det har jeg ogsaa udtalt i Dag. Men jeg kan ikke følge det ærede Medlem i at stemme for hans Forslag for at faa det op i Landstinget, thi det vilde være ensbetydende med, at vi ikke fik noget ud af denne Sag i Aar, og det ønsker jeg. Med Hensyn til den sidste Udtalelse, det ærede Medlem kom med, er jeg afskaaren fra at komme ind paa den, da den er paataalt af den ærede Formand.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§ 1 (se Tillæg C.)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 af *Alfred Christensen og Rørdam* (se foran) forkastedes med 50 Stemmer mod 17.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 af *Birck* (se foran) forkastedes med 49 Stemmer mod 24.

§§ 2—44

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folketingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds forelægger Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 103 af 15. Maj 1903 om Ejendomsskyld.

Forslagsstilleren (Bjerre): Det Forslag, jeg her tillader mig at fremsætte, gaar ud paa at foretage nogle Ændringer i Loven om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903. Det drejer sig for det første om at for-